

Magyarosi Sándor
FÜRDŐÉLET SZÉKELYFÖLDÖN –
MÚLT, JELEN, JÖVŐ
– Szerkesztői ajánlás –

V alószínűleg inkább csak a szakmabeliek vannak tisztában vele, hogy 1957-ben Bányai János geológus kiadott egy könyvet, amely a *Magyar Autonóm Tartománybeli ásványvizek és gázömlések* címet viselte. Maga a feldolgozott téma viszont nem ismeretlen a székelyföldiek vagy azok számára, akik valamelyest otthonosan mozognak ebben a régióban. Az említett gázömlések egy részéről, a mofettákról vagy szén-dioxid szárazfürdőkről a gyógyászatban betöltött szerepük kapcsán tudunk, a nedves gázömlések pedig tulajdonképpen közönséges ásványvizek, amelyek olyannyira jellemzőek e vidékre, hogy a székelyeknek saját szavuk is van rájuk: borvíz. Ezek jótékony hatását igen korán felfedezték: eleinte gözlők, népi feredők, majd fürdőhelységek jöttek létre körülöttük, és megszületett valamiféle fürdőkultúra, amely – mivel semmi nem állandó – szintén különféle változásokon ment keresztül. Jelen összeállításunk e fürdőkultúra alakulásának folyamatába kíván betekintést nyújtani.

A téma kapcsán az utóbbi időben számos tudományos vagy népszerűsítő kiadvány jelent meg, és az említett erőforrások feltérképezésével, valamint a 21. századi igényekhez alkalmazkodó felhasználási lehetőségek kidolgozásával pedig több projekt is foglalkozik. Az utóbbiak közül csupán egyet említenék meg: a *Székelyföldi mofetták hiánypótló és korszerű népszerűsítése* nevet viselő pályázatot, amely tavaly a Karlovy Varyban megszervezett Európai Gyógyfürdő- és Balneológiai Kongresszuson az *Innovatív Gyógyfürdőoktatás* kategóriában (Innovative SPA Education) ESPA-díjat nyert. (Az European Spas Innovation Awards – az Európai Gyógyfürdők Innovációs Díja – egyik legrangosabb elismerés az európai egészség- és gyógyfürdőiparban.)

A díjátadó ünnepségen, amelyre a Grandhotel Pupp grandiózus dísztermében került sor, Szóts Papp Zsuzsa kulturális örökségvédelmi szakelőadó (a Kovászna Megyei Múvelődési Központ munkatársa és a

